

สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

Conditions, Problems and Guidelines for Operational Development for Student Discipline
Enhancement in Schools under the Buengkan Primary Educational Service Area Office

สัตยา ไชยเชษฐ¹ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร² ดร.สมัทนา หาญสุริย์³
Sattaya Chaichet¹ Asst. Prof. Dr.Chaiya Pawabutra² Dr.Sumattana Hansuti³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ 2) เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดต่างกันและที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกันและ 3) หาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 387 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 89 คน และครูผู้สอน จำนวน 298 คน จาก 89 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย
2. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน
4. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง, ผู้บริหารโรงเรียน

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3}Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Philosophy Program in Educational Administration

Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: สัตยา ไชยเชษฐ, Notpupin@gmail.com

รับเมื่อ 11 มกราคม 2564 แก้ไข 21 มีนาคม 2564 ตอรับ 25 มีนาคม 2564

5. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

7. การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ที่ควรได้รับการพัฒนา มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการ กำกับดูแลและตรวจสอบ ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความประพฤติดี กล่าวยกย่องชมเชยให้รางวัลเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียนคนอื่น อบรมและชี้แจงแนวปฏิบัติให้นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีกฎระเบียบอย่างชัดเจน จัดกิจกรรมสอดแทรกหรือบูรณาการ ประสานเครือข่ายร่วมกันดูแลเอาใจใส่ ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอและอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) investigate operational conditions and problems of student discipline enhancement in schools under the Buengkan Primary Educational Service Area Office, 2) compare operational conditions and problems of student discipline enhancement in schools, classified by participants with different status, types of school program provision, school sizes, and work experience, and 3) to establish the guidelines for developing operations of student discipline enhancement in schools. The samples consisted of 89 school administrators and 298 teachers from 89 schools under the Buengkan Primary Educational Service Area Office in the 2018 academic year, yielding a total of 387 participants. The research instrument for data collection was a set of 5 – level rating scale questionnaires. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test for Independent Samples, and One – Way ANOVA.

The findings were as follows:

1. The operational conditions of student discipline enhancement in schools as perceived by participants, as a whole, were at a high level, whereas the operational problems, as a whole, were rated at a low level.

2. The operational conditions of student discipline enhancement in schools as perceived by participants with different status, as a whole, were not different, whereas the operational problems, as a whole, were significantly different at the .05 level.

3. The operational conditions and problems of student discipline enhancement in schools as perceived by participants from different types of school program provision, as a whole, were not different.

4. The operational conditions and problems of student discipline enhancement in schools as perceived by participants from different school sizes, as a whole, were not different.

5. The overall operational conditions of student discipline enhancement in schools as perceived by participants from different work experience differed significantly at the .01 level.

6. The overall operational problems of student discipline enhancement in schools as perceived by participants with different working experience were not different.

7. The guidelines for operational development for student discipline enhancement in schools consisted of two aspects needing improvement: Behaviors and Disciplinary Practices. The development guidelines were proposed as follows: Teachers must be good role models. In addition, schools should appoint monitoring and inspection committees. School public relations activities should also enhance and cultivate appropriate behaviors of students. A provision of good behavior support and promotion in students through appraisals and rewards should be implemented to set an example for other students. Schools should also provide training and identify students the code of conduct and practice. The activities should be integrated within subjects, and coordinated with networks regularly and continuously for student discipline's improvement.

Keywords: Student Discipline, Student Discipline Enhancement

ภูมิหลัง

การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดหมายและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้นั้น การจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถ เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติและสังคมโลกต่อไป การที่จะทำให้สังคมเรายู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้น คนในสังคมต้องยึดถือปฏิบัติตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดขึ้นควบคู่กับความมีระเบียบวินัย ซึ่งหากขาดวินัยแล้วสังคมอาจเกิดความวุ่นวายได้ ดังนั้นโรงเรียนจึงควรปลูกฝังให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติ ได้รับการอบรม เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ พฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่มีวินัยจะเป็นปัญหาต่อตัวเอง สังคม และยิ่งส่งผลไปถึงการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้ขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นพฤติกรรมด้านวินัยจึงมีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก (ประไพ เสงี่ยมวรรณ, 2550, หน้า 8) การประพฤติผิดวินัยเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เกิดผลเสียแก่ผู้ประพฤติผิด และยังมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น ต่อองค์กรและสังคม ซึ่งการประพฤติผิดวินัยนักเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่ครูอาจารย์ บิดามารดา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาสาเหตุของการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน เราต้องยอมรับว่าทั้งในอดีตและปัจจุบัน สังคมไม่อาจสามารถตอบสนองความต้องการของทุกคน ด้วยเหตุนี้การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของสังคมที่เกิดขึ้น อย่างสม่ำเสมอ ปัญหาสำคัญของการขาดระเบียบวินัยของสังคมก็ปรากฏออกมาในลักษณะการกระทำที่ความสกปรกและความเสียหายแก่สาธารณสถาน การไม่เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม การใช้คำสั่งและความรุนแรงมากกว่าใช้เหตุผล การทะเลาะวิวาท การก่ออาชญากรรมในสังคม โรงเรียนนั้นนักเรียนขาดระเบียบวินัยออกมาในรูปของการขาดเรียน มาสาย หนีเรียน การแต่งกาย การประพฤติไม่เหมาะสม ขาดคุณธรรมจริยธรรม การมั่วสุมในสถานที่อันไม่สมควรกริยามารยาท เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องรับผิดชอบ ควรตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนในการร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น (สุปราณี สุวรรณฉวี, 2554, หน้า 26)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวสรุปได้ว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็ก และโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของเด็ก สมาชิกในสังคมมาจากครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งโรงเรียนจะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในสังคมให้เด็กได้ฝึกฝน ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี จากปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ต่อไป

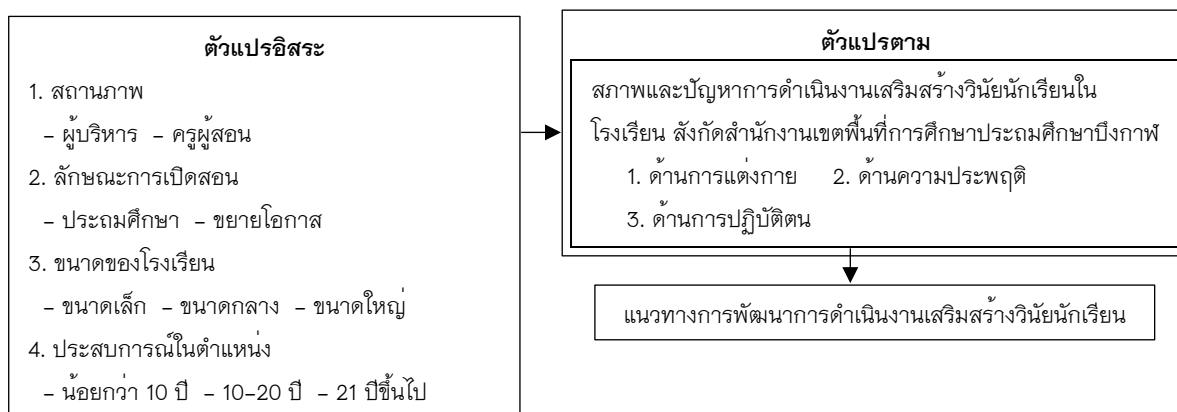
คำถามการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด
2. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอน ต่างกันแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
6. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอน ต่างกัน ที่มีต่อสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ที่มีต่อสภาพ และปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
5. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งแตกต่างกัน ที่มีต่อสภาพ และปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
6. เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 213 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 2,913 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 213 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,700 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต้น จำนวน 338 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 387 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 89 คน และครูผู้สอน จำนวน 298 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 3 ด้าน ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วย 1) ด้านการแต่งกาย 2) ด้านความประพฤติ 3) ด้านการปฏิบัติตน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวม ดังนี้

- การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
- ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 387 ฉบับ และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ การหาอำนาจจำแนก (Item total Correlation) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test การวิเคราะห์ค่าที่ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย
2. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน
4. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน
5. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน
7. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน
8. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน
9. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการแต่งกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า โดยรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง น้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงาน

เสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10 - 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการแต่งกาย โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่มีความแตกต่างกัน ด้านความประพฤติ โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการปฏิบัติตน โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่มีความแตกต่างกัน

10. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

11. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ควรได้รับการพัฒนา จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน ซึ่งวิธีการพัฒนาประกอบด้วย การเป็นแบบอย่างที่ดี การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและการตรวจสอบ การจัดกิจกรรม บูรณาการการให้รางวัล ยกย่องชมเชย และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการปกป้องดูแลและส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบอย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดี มีการกำหนดกฎระเบียบแนวปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน มีการตรวจสอบ กำกับติดตามทุกวัน จัดกิจกรรมอบรมชี้แจงและตักเตือน ส่งเสริมวินัยและสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียน มีการออกเยี่ยมบ้านพบปะผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขพัฒนาร่วมกัน การแสดงกิริยาและการใช้วาจาที่สุภาพ มีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการส่งเสริม กำกับ ติดตามการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียนอย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิด มัตติกา จอกทอง (2557, หน้า 132 - 137) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่า การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียน ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลาและด้านความสะอาด และด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนได้กำหนดระเบียบการแต่งกายของนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร

ดูแลเอาใจใส่นักเรียนให้ประพฤติดีด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนอย่างจริงจัง กำหนดมาตรการลงโทษที่เหมาะสม ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นพบปะนักเรียนทำกิจกรรมโฮมรูมและตรวจ กำกับ ติดตามช่วยเหลือ ชี้แนะการแต่งกายของนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูยกย่อง ชมเชยให้รางวัลแก่นักเรียนตัวอย่างที่แต่งกายได้ถูกต้องตามระเบียบการแต่งกายของโรงเรียน นักเรียนรุ่นที่เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนแก่น้องๆ มีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ครูใช้วิธีแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนมากกว่าใช้วิธีการลงโทษ มีการวางระเบียบที่วาดด้วยแนวการปฏิบัติตนของนักเรียนที่ใช้เป็นแนวทางเดียวกัน ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง ร่วมรับผิดชอบปรับปรุงแก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปิยะรัฐ ศรีวะสุทธิ (2557, หน้า 73) ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 พบว่า ด้านการแต่งกาย ตามความคิดเห็นของครูต่อปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

3. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก ครูผู้สอนมีการประชุมชี้แจงระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเกี่ยวกับ การส่งเสริมวินัยให้นักเรียนได้รับทราบและถือปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยนักเรียน และนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มีการกำหนดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนไว้อย่างชัดเจน ตลอดทั้งมีระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 (2551, หน้า 2 - 9) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนมากขึ้นได้พูดคุยกับนักเรียนที่มีปัญหาและให้คำปรึกษาแนะนำประสานความร่วมมือกับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ในการให้ความช่วยเหลือเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาและคิดว่าการพัฒนาวินัยนักเรียนควรได้รับการดูแลจากครูอย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันการปกครองดูแลนักเรียนมุ่งเน้นให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางทางการเรียนรู้ ทั้งผู้บริหารและครูต่างร่วมมือกันทำงานด้านวินัยนักเรียน ได้เห็นสภาพและปัญหาร่วมกัน อีกทั้งสภาพแวดล้อมของโรงเรียน สภาพแวดล้อมของการทำงาน การอยู่ร่วมกัน จึงทำให้ความเห็นต่อสภาพการเสริมสร้างวินัยนักเรียนเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โชคชัย สาลิงษ์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเสริมสร้างวินัย

ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา จังหวัดสุรินทร์ พบว่า การเสริมสร้างวินัยของนักเรียน จำแนกตามเขตพื้นที่อำเภอ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

6. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเพราะครูให้ความรู้และเข้มงวดตรวจตรา ตักเตือน นักเรียนที่ทำผิดทุกครั้ง ศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายกรณีแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุ เน้นการลงโทษอย่างจริงจัง ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนมีความตระหนักและจิตสำนึกที่ดี ฝ่ายบริหารต้อง นิเทศกำกับติดตาม ด้านความรับผิดชอบต้อง ชี้แจงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในองค์กรรวม และรายชั้นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พุฒิมงคล ทรงนวล (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและการเสริมสร้างวินัย โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการประพฤติ ผิดวินัยนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษาด้านความประพฤติ ไม่แตกต่างกัน โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีปัญหาการประพฤติผิดวินัยนักเรียนมากกว่าระดับชั้นประถมศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณรุจี สะอาด (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า ปัญหาวินัยนักเรียนของโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

7. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนทุกขนาดได้ ดำเนินการส่งเสริมวินัยนักเรียน ตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้การ จัด การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเกียรติ จอมไพโรศรี (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5 พบว่า ข้อราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

8. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนแต่ละขนาดนั้นได้ให้ความสำคัญที่เท่ากัน มีกฎระเบียบแบบแผนการปฏิบัติตนของนักเรียนทั้งที่ทาง โรงเรียนและทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ จึงส่งผลให้ความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัย นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา โดยรายด้านความสะอาด โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

9. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการแต่งกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติของแต่ละโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีการกำหนดแนวทางที่อาจจะไม่เหมือนกัน ซึ่งบางอย่างโรงเรียนอาจจะกำหนดแนวทางขึ้นมาเป็นของตนเอง จึงทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สวคร ทองทิพย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยรายงานความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนอาจไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในตำแหน่ง จึงส่งผลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 โรงเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรนำผลการวิจัยไปปรับใช้พัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียนให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและสภาพปัจจุบัน
- 1.2 ผู้บริหารโรงเรียน ควรให้ความสนใจในการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียนและด้านความประพฤติของนักเรียน
- 1.3 ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดปลูกฝังและสร้างความตระหนักต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดสม่ำเสมอ
- 1.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับนโยบายควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผน กำกับติดตาม นิเทศ ช่วยเหลือและส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ควรมีการอบรมพัฒนาครูในด้านการพัฒนาวินัยนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพและปัญหาของการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียนในโรงเรียน
- 2.2 ควรทำการวิจัยการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างวินัยของนักเรียนในโรงเรียน
- 2.3 การวิจัยสร้างรูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- โชคชัย สาลิวงษ์. (2552). *ได้ศึกษาการพัฒนาเสริมสร้างวินัยของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ทวีศักดิ์ ใจนวน. (2554). *การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- นิกร เหมือนสมัย. (2560). ปัญหาวินัยของนักเรียนของโรงเรียนนิตมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประไพ เดชวรรณ. (2550). พฤติกรรมด้านวินัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ปิยะรัฐ ศรีวะสุทธิ. (2557). สภาพ และปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาไชยโสธร เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณรจจิ สะอาด. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พุดพิงค์ ทรงนวล. (2556). ปัญหาและการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี.
งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มัตติกา จอกทอง. (2557). การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. 4(3), 65 – 76.
- รัตนติญาภรณ์ บัววัฒนะ. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ตามทัศนะของครูผู้สอน. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิทยา จิตเงิน. (2552). การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโรงเรียนบ้านกรูด
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาคร ทองทิพย์. (2557). การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุปราณี สุวรรณฉวี. (2554). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียนวัดสุทธาวาส สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรเกียรติ จอมไพศรี. (2553). การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.